॥ ७१ ॥ इतिनवमस्कंघेटीकायांचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ पंचमेविष्णुचकंतुत्रसाद्यत्राणसं कि कटात् दुर्वासारक्षितस्तेनतथातद्वत्तमीर्यते ॥ १ ॥ १ ॥ सउद्यमनमितिच्छेदः सुलोपःपादपूरणार्थः ॥ २ ॥ ज्योतिषांनक्षत्राणांपितः सो मस्त्वम् मात्राणिइंद्रियाणिचत्वच्छत्त्रयेवाद्रयादयः स्वंस्वंकार्यकुर्वतीत्यर्थः ॥ ३ ॥ सहस्रमारायस्यहेसहस्रार स्वस्तिशरणंभूयाः इडस्पतेपृथ्वी पते ॥ ४ ॥ ब्राह्मणरक्षणंतवयुक्तमेवेत्याह त्वंधर्मइति नचतवेयमितिस्तुतिरित्याह पौरुषंपुरुषस्येश्वरस्यपरंतेजः सामर्थ्यत्वम् अयंभावः सऐ

बह्मंस्तद्गन्छभद्रंतेनाभागतनयंत्रपम्॥ क्षमापयमहाभागंततःशांतिभविष्यति॥ ७३॥ इतिश्रीभागवते म॰ नवमस्कंघेअंवरीषचिरतेचतुर्थोऽध्यायः॥ ४॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ श्रीश्वकउवाच एवंभगव तादिष्टोद्धर्वासाश्रकतापितः॥ अंबरीषमुपादत्यतत्पादोद्धः खितोग्रहीत्॥ १॥ तस्यसोद्यमनंवीक्ष्यपादस्पर्श विल्लिजतः॥ अस्तावीतद्दरेरसंरुपयापीहितोष्ठशम्॥ २॥ अंवरीषउवाच त्यमिष्ठभंगवान्सूर्यस्वं सोमोज्योतिषांपतिः॥ त्यमापस्त्वं क्षितिव्योमवायुर्मात्रेद्दियाणिच॥ ३॥ सुदर्शननमस्तुभ्यंसहस्राराच्युतिष्ठ्र य॥ सर्वास्रघातिन्विप्रायस्वस्तिभूयाइदस्पते॥ ४॥ त्वंधर्मस्त्रचतंसत्यंत्वंयज्ञोऽखिलयज्ञभुक्॥ त्वंलोकपा लःसर्वात्मात्वंतेजःपोरुषंपरम्॥ ५॥ नमःसुनाभाखिलधर्मसेतवेत्यधर्मशीलासुरधूमकेतवे॥ त्रेलोक्यगो पायविश्वद्ववर्चसेमनोजवायाद्धतकर्मणेग्रणे॥ ६॥ त्वतेजसाधर्ममयेनसंहतंतमःप्रकाशश्चपृतोमहात्म नाम्॥ दुरत्ययस्तेमहिमागिरांपतेत्वद्रूपमेतस्रदस्त्यस्वरम्॥ ७॥

क्षेतित्यादिश्वितिविसिद्धंभगवतः शोभनंदर्शनम् ततएवसर्वजातमतस्वमेवसर्वात्मेति ॥ ५ ॥ हेसुनाभ अद्भुतकर्माणंत्वांकःस्तोतुंसमर्थः अ तस्तुभ्यंकेवलंनमोग्रणइत्यन्वयः अद्भुतकर्मत्वमेवाह अखिलानांधर्माणांसेतवेमयादाह्मपाय अतएवाधर्मशीलानामसुराणांधूमकेतवेदाहकाय त्रेत्रोक्यंगोपायतीतितथ विशुद्धमत्युज्जवलंवर्चस्तेजोयस्यतस्मे ॥ ६ ॥ तदेवप्रपंचयित त्वत्तेजसेतिद्वाभ्याम् सूर्यादीनांप्रकाशश्चत्वयेवहृप्यते प्रकाश्यतइतित्वदृपम् ॥ ७ ॥